

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0224
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. dr. M.D.H. Nelemans,
prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)**

Klacht ontvangen op	: 3 juli 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 5 maart 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Incidentenregister, EVR, gebeurtenissenadministratie en IVR. De bankpas en pincode van de consument zijn gebruikt voor het ontvangen van geld dat afkomstig is uit fraude. De bank beschouwt de consument daarom als geldezel en heeft haar persoonsgegevens geregistreerd in genoemde registers. De consument heeft hierover een klacht ingediend, omdat zij naar eigen zeggen niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en wijst de vordering van de consument af.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank en 4) de repliek van de consument.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 14 januari 2021 en zijn aldaar verschenen.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft op 15 juni 2019 een zakelijke rekening bij de bank geopend (hierna: de bankrekening). Bij deze bankrekening hoort een bankpas met een pincode (hierna: de bankpas en de pincode). De consument heeft de bankrekening geopend omdat zij een onderneming heeft, maar daarnaast is zij ook in loondienst.

- 2.2 Op 5 oktober 2019 is via de Mobiel Bankieren app een iPhone aan de bankrekening gekoppeld (hierna: iPhone 1). Op 28 februari 2020 is een andere iPhone gekoppeld aan de bankrekening (hierna: iPhone 2). Voor beide koppelingen is de bankpas gebruikt en is de pincode in één keer juist ingetoetst. Bovendien heeft de consument in beide gevallen een pushbericht en een SMS-bericht ontvangen, met de tekst:
- “Gelukt, u heeft een nieuwe telefoon of tablet gekoppeld aan uw betaalrekening. Herkent u dit niet? Voorkom fraude en bel ons meteen op 0900 - 0024.”*
- 2.3 Op 6 maart 2020 is de limiet van de bankpas voor transacties bij geldautomaten verhoogd van € 500,- naar € 10.000,-. Daarnaast is de limiet voor transacties bij betaalautomaten verhoogd van € 2.500,- naar € 50.000,-. Sinds de opening van de bankrekening was het saldo op de bankrekening altijd rond de € 100,- en in ieder geval nooit hoger dan € 1.000,-. Vanaf januari 2020 vonden, buiten de afschrijving van bankkosten, geen transacties plaats op de bankrekening.
- 2.4 Op 24 maart 2020 is via de Mobiel Bankieren app nog een iPhone aan de bankrekening gekoppeld (hierna: iPhone 3). Op 25 maart 2020 is om 16:50 uur een vierde iPhone aan de bankrekening gekoppeld (hierna: iPhone 4). Wederom is de pincode in één keer juist ingetoetst en heeft de consument bovenvermeld pushbericht en SMS-bericht ontvangen.
- 2.5 Op 25 maart 2020 zijn als gevolg van Whatsappfraude en phishing vanaf de betaalrekeningen van vier personen diverse bedragen overgemaakt naar de bankrekening van de consument. Dit gebeurde tussen 17:09 uur en 18:25 uur en de betalingen hadden een totaalbedrag van € 8.199,57. Een van deze personen heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. Eveneens op 25 maart 2020 is in tien transacties met gebruik van de bankpas en de pincode een totaalbedrag van € 8.100,- contant opgenomen bij geldautomaten. Deze opnames vonden plaats tussen 17:09 uur en 18:31 uur. Dezelfde dag is om 18:44 uur de limiet van de bankpas verlaagd van € 10.000,- naar € 20,-. Om 18:46 uur is met iPhone 3 de limiet weer verhoogd van € 20,- naar € 5.000,-. Vervolgens heeft de bank om 18:53 uur de bankrekening en de bankpas geblokkeerd.
- 2.6 Op 26 maart 2020 heeft de consument telefonisch contact opgenomen met de bank, samen met haar partner. De partner van de consument had de vorige avond geprobeerd een app te downloaden, waarna het niet meer gelukt is om toegang te verkrijgen tot de bankrekening via internetbankieren. Op 30 maart 2020 heeft de consument een bezoek gebracht aan een kantoor van de bank.
- 2.7 De consument heeft op 17 april 2020 bij de politie aangifte gedaan van cybercrime.

2.8 Op 11 juni 2020 heeft de bank een brief gestuurd naar de consument, waarin opgenomen is:

“U heeft een bankrekening bij ABN AMRO met nummer (...). Op deze rekening is op 25 maart 2020 een totaalbedrag van EUR 8199,57 bijgeschreven (...). Dit bedrag is afkomstig van fraude. Daarom doen we geen zaken meer met u. In deze brief leest u wat de gevolgen voor u zijn. En wat u moet doen als u vindt dat onze informatie niet klopt

Wat betekent dit voor u?

(...)

- We hebben uw gegevens in ons Incidentenregister gezet. In het Incidentenregister staat wat er is gebeurd en wie daarbij betrokken is. Uw gegevens blijven 8 jaar in ons Incidentenregister staan.
- We hebben genoeg aanwijzingen om aan te nemen dat u een risico bent voor ABN AMRO en andere financiële instellingen. Daarom zetten we uw naam en geboortedatum in het Intern/ Extern Verwijzingsregister. Daar blijven ze maximaal 8 jaar in staan.”

De klacht en vordering

- 2.9 De consument is het er niet mee eens dat de bank haar persoonsgegevens heeft geregistreerd in het incidentenregister, het EVR, de gebeurtenissenadministratie en het IVR. Zij vordert dat haar gegevens uit deze registers verwijderd worden.
- 2.10 Volgens de consument gaat de bank er klakkeloos van uit dat zij gefraudeerd heeft, maar de consument heeft niets met de fraude te maken. Zij is slachtoffer geworden van misbruik van haar persoonsgegevens, maar door wie is haar een raadsel. De consument is nooit in aanraking geweest met politie en justitie en de politie heeft de consument niet verhoord over de gebeurtenissen waarvan de bank de consument beschuldigt.
- 2.11 Op 10 april 2020 ontdekte de consument dat sinds 29 juli 2018 een *keylogger* op haar computer staat, die alle toetsaanslagen en alles wat zij doet op haar computer registreert. Misschien heeft dit iets met de fraude te maken.
- 2.12 De consument heeft haar bankpas en pincode niet aan iemand anders gegeven. De bankpas, e-identificatie en pincode liggen nog steeds bij haar thuis en er is niet bij haar ingebroken. Zij woont één hoog in een appartementencomplex, waar niemand binnenkomt zonder beneden bij de centrale ingang aan te bellen en zij mist geen huissleutels.
- 2.13 Het stoort de consument dat de bank haar geen vragen gesteld heeft over deze kwestie. Als de bank dat wel gedaan zou hebben, zou de consument verteld hebben dat zij aangifte gedaan heeft en dat er inmiddels een onderzoek van de politie loopt. Verder vindt de consument het vervelend dat zij, toen zij op 30 maart 2020 een bezoek bracht aan een vestiging van de bank, geen inzage kreeg in wat er precies gebeurd is met haar bankrekening.

Doordat de consument niet meer kon inloggen op de bankrekening, kon de consument dat zelf niet zien. Pas drie maanden na de overboekingen in maart 2020 kreeg de consument een brief van de bank waarin zij geïnformeerd werd over de registraties.

- 2.14 De consument heeft last van de registraties, omdat het haar hierdoor niet lukte elders een zakelijke rekening te openen. Daarnaast verwacht de consument een verdeling van de overwaarde van de woning die zij met haar ex-partner had. Na ontvangst van haar deel van de overwaarde zou de consument een huis willen kopen, maar door de registraties kan zij dan geen hypothecaire geldlening afsluiten. Verder is ook de privérekening bij een andere bank geblokkeerd door dit alles. Sindsdien heeft de consument een nieuw rekeningnummer en heeft zij haar vaste lasten handmatig moeten overboeken, omdat automatische incasso's niet meer uitgevoerd werden.

Het verweer

- 2.15 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Kan de klacht behandeld worden door de commissie?

- 3.1 De bank heeft als meest verstrekkende verweer gevoerd dat de klacht niet behandeld kan worden, omdat de commissie op grond van haar reglement alleen klachten van consumenten behandelt. Aangezien de klacht gaat over de registratie van persoonsgegevens in verband met activiteiten op een *zakelijke* bankrekening, kan de klacht volgens de bank niet als een klacht van een *consument* worden beschouwd.
- 3.2 In artikel 60 van het reglement is het begrip Consument echter uitgebreid tot de natuurlijke persoon met een Privacyklacht. Omdat de klacht gaat over de registratie van de persoonsgegevens van de consument, kan de commissie deze klacht behandelen.¹

Beoordeling registratie in het EVR

- 3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het protocol, zie de bijlage voor de relevante artikelen), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het incidentenregister, het EVR, de gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

¹ Zie Kifid GC 2019-084, overweging 5.1, te vinden op www.kifid.nl.

- 3.4 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.² Artikel 5.2.1 van het protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.³ Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het protocol worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.
- 3.5 Het voorgaande brengt mee dat tot registratie van persoonsgegevens pas kan worden overgegaan nadat zorgvuldig onderzoek is gedaan. De zorgvuldigheidsvereisten kunnen meebrengen dat de betrokkene wordt geconfronteerd met de bevindingen en in staat wordt gesteld zijn lezing van de feiten te geven. De bank heeft de consument die gelegenheid niet geboden waardoor voorafgaand aan de registratie geen hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden. De commissie is evenwel van oordeel dat dit verzuim later voldoende is hersteld. De consument heeft naar aanleiding van de registratie haar visie op de feiten naar voren kunnen brengen en ook in de interne klachtenprocedure en bij Kifid heeft de bank er blijk van gegeven deze visie in haar afweging te hebben meegenomen. De commissie is daarom van oordeel dat het verzuim van het niet toepassen van hoor en wederhoor later voldoende is hersteld en de bank aan de zorgvuldigheidseisen die gelden bij registratie als hier aan de orde heeft voldaan. Voor zover de consument met haar stellingname dat de bank haar vragen had moeten stellen voorafgaand aan de registraties, heeft willen betogen dat de grondslag voor de registraties is komen te vervallen, kan dit dan ook niet slagen.⁴
- 3.6 Het staat vast dat op 25 maart 2020 een door fraude verkregen totaalbedrag van € 8.199,57 in verschillende transacties is overgeboekt naar de bankrekening van de consument en dat vlak na de ontvangst van dit bedrag met de bankpas en pincode van de consument bij geldautomaten € 8.100,- is opgenomen van de bankrekening. Vast staat ook dat de limieten van de bankpas aanzienlijk zijn verhoogd, terwijl de bankrekening niet noemenswaardig gebruikt werd.

² Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Kifid GC 2017-717 onder 4.2.

³ Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

⁴ Kifid GC 2020-736.

Bovendien heeft de consument bericht ontvangen over de limietverhogingen (zie overwegingen 2.2 en 2.4), maar naar aanleiding daarvan geen contact opgenomen met de bank. De consument heeft geen plausibele verklaring gegeven voor deze gang van zaken, terwijl dat gelet op alle feiten tezamen wel verwacht had mogen worden. De consument heeft slechts aangevoerd dat de *keylogger* misschien iets met de fraude te maken heeft, maar de bank heeft erop gewezen dat een *keylogger* geen verklaring biedt voor het feit dat de bankpas van de consument gebruikt is voor de contante opnames bij geldautomaten. Daarnaast heeft de consument tijdens de hoorzitting geopperd dat haar bankpas misschien geskimd is. De bank heeft daarop gereageerd dat dit niet mogelijk is, omdat skimming inhoudt dat de magneetstrip gekopieerd wordt en dat in dit geval niet de magneetstrip, maar de chip gebruikt is bij de geldopnames. Daaraan heeft zij toegevoegd dat de chip niet gekopieerd kan worden, zodat skimming uitgesloten is.

- 3.7 De gedragingen van de consument vormen volgens de bank een bedreiging voor de bank en voor de financiële sector in haar geheel. De bank heeft aangevoerd dat de gedragingen van de consument de conclusie rechtvaardigen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan oplichting of (schuld)witwassen, dan wel medeplichtigheid daaraan.
- 3.8 De commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een katvanger/geldezels. De bankrekening van de consument is gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van phishingfraude en Whatsapp-fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas en door het intoetsen van de juiste pincode, het frauduleus verkregen geld (door een derde) van de bankrekening is opgenomen. Deze fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met de bankpas die niet geblokkeerd is. Zowel de bankpas als de pincode moeten beschikbaar zijn (gesteld).
- 3.9 Volgens de bank heeft de consument haar bankpas en pincode afgestaan aan de fraudeur dan wel zelf de limietverhogingen en opnames verricht. De consument heeft ontkend dat zij haar bankpas heeft afgestaan, bovendien kan volgens de consument niemand haar bankpas weggenomen (en teruggelegd) hebben. Verder heeft zij ontkend dat zij de opnames zelf verricht heeft en gewezen op de *keylogger* op haar computer.
- 3.10 Naar het oordeel van de commissie heeft de consument de betwisting van de stellingen van de bank, dat zij als geldezels heeft gefungeerd, onvoldoende gemotiveerd. De commissie concludeert dat de bank op basis van de genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid aan) oplichting en/of (schuld)witwassen.

Dat de consument niet verhoord is door de politie, doet hieraan niet af. Voor het verwerken van strafrechtelijke gegevens is immers niet vereist dat de consument strafrechtelijk is veroordeeld of onderzocht, maar dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens (fungeren als geldezel) in voldoende mate moeten vaststaan.

De proportionaliteit van de registratie

- 3.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het protocol dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registreren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen.⁵ De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.
- 3.12 Ten aanzien van de proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie heeft de bank aangevoerd dat het belang van de registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect van de registratie voor de consument. De consument heeft aangevoerd dat zij door de registratie geen nieuwe zakelijke rekening kan openen en dat zij geen hypothecaire geldlening kan afsluiten. Daarnaast heeft zij een nieuwe privérekening, met een nieuw rekeningnummer. De bank heeft hiertegen ingebracht dat de onmogelijkheid om een zakelijke rekening te openen niet meeweegt, omdat de consument voor haar broodwinning niet afhankelijk is van haar onderneming. De commissie onderschrijft dit, aangezien uit de stukken en de hoorzitting blijkt dat de consument geen inkomen uit de onderneming haalde.⁶ Ten aanzien van de wens om een hypothecaire geldlening af te sluiten, heeft de bank erop gewezen dat, tegen de tijd dat de consument daadwerkelijk een hypothecaire geldlening gaat aanvragen, er een nieuwe belangenafweging kan plaatsvinden.
- 3.13 De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de consument. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van haar bankrekening bij de bank vier personen konden worden opgelicht.
- 3.14 Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van de consument weegt naar het oordeel van de commissie zwaarder dan het belang van de consument bij het niet registreren van de persoonsgegevens. Daarbij zijn de commissie geen verlichtende omstandigheden gebleken.

⁵ Kifid GC 2016-302, onder 4.9.

⁶ Vergelijk met Kifid GC 2016-188, onder 4.6.

Gelet op het ontbreken van een nadere onderbouwing van de consument van haar belang, het ontbreken van blijk van inzicht in haar handelwijze en de ernst van het aan de consument te verwijten handelen, acht de commissie de registratie voor de duur van 8 jaar proportioneel.

Beoordeling registratie in het incidentenregister

3.15 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het incidentenregister (artikel 5.1.1 van het protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het incidentenregister blijven staan.

Beoordeling registratie in de gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.16 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven.

Het contact tussen de consument en de bank

3.17 De consument heeft zich erover beklaagd dat het lang duurde voordat zij uitgebreide informatie kreeg over de activiteiten op haar bankrekening en over de registraties. De bank heeft tijdens de hoorzitting uitgelegd dat het in die periode erg druk was en haar excuses aangeboden dat het zo lang duurde. Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond, maar dat kan er niet toe leiden dat de registraties verwijderd moeten worden.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlagen - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: "Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden.

Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoefte verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (...)